

Hvidovre-brandstifter mister hovedet

Lars Ellgaard · Wednesday, October 8th, 1862

Historien om Jens Nielsen

Af: Forstads Museet (artikel bragt i Hvidovre Avis, september 2014).

Skæbnen gav ikke Jens de bedste forudsætninger. Han blev født i Nordvestsjælland i 1862 af en mor, der var krøbling og en fordrunken far, og han havde fået rigeligt med tørre tæsk på Brokøb Fattiggård, inden han allerede som tiårig blev sendt på Flakkebjerg Opdragelsesanstalt. Verden syntes at være imod den unge mand, men Jens besad en stærk vilje efter et bedre liv, og da han en kort periode gik i skole, klarede han sig forbløffende godt. Desværre valgte han tyverier som en udvej af elendigheden, og det blev starten på hans triste skæbne.

Ild - vejen til rigdom?

Jens havde kun levet halvdelen af sit korte liv og allerede indkasseret sin første dom ved kriminalretten, da han fik den idé at sætte ild til gårde, stå vagt og så løbe ind og tage alt, hvad der var af værdi i det øjeblik, husets forvirrede og panikslagne beboere flygtede fra ilden. Første gang, han gjorde idéen til virkelighed, var i 1877 på opdragelsesanstalten Landerupgård ved Kolding. Her var han anbragt for en række rapserier. Jens ville stikke af med det udbytte, han nu kunne få, men blev fanget og sat i forbedringshus.

Efter at have afsonet en to års dom for brandstiftelsen jagtede han drømmen om et bedre liv i Amerika og Belgien. Han endte i London i 1881. Tyve år gammel, brandstifter, tyv, voldsmand, hjemløs og med tomme lommer. I London ville Jens begå sit livs kup ved at sætte ild til pakhusene ved havnen og løbe af sted med alle de rigdomme, han mente, måtte findes dér. Som følge nedbrændte Victoriadokken på én nat, og skaderne kostede den engelske regering 1.5 millioner pund sterling. En uhyrlig sum set i lyset af Jens' udbytte på tre uniformsjakker og to kasketter, som han solgte til en marskandiser for seks sølle shilling.

Brandstifterens endeligt

I 1883 var spillet ude for brandstifteren. Jens var tilbage i Danmark, og natten mellem d. 2. og 3. juli slog han til igen, denne gang i Valby, hvor han i løbet af fem timer brændte fire gårde af. Den følgende nat var det Stengården i Hvidovre, der stod i flammer. Jens blev anholdt på stedet og blev sat i Horsens Tugthus på livstid. For Jens var en livstidsdom, som tilmed blev skærpet til at foregå i isolation, værre end døden. Derfor forsøgte Jens at opnå en dødsdom ved at myrde én af tugthusets betjente. Efter tre mislykkede mordforsøg fik Jens endelig sin vilje: En selvbestaltet dødsdom efter

paragraffen "at have sit Liv forbrudt". Henrettelsen fandt sted d. 8. november 1892, hvor de andre fanger til skræk og advarsel havde fået ordre på at følge henrettelsen fra deres vinduer.

Efter branden i 1883 blev Stengårdens stuehus genopført og ligger i dag på I.G. Smiths Allé i Hvidovre. Granitstenen til minde om Jens Nielsens arrestation blev nedlagt ved Stengården d. 3. juli 2007. Øksen fra hans henrettelse kan ses på museet ved Horsens Statsfængsel.

This entry was posted on Wednesday, October 8th, 1862 at 9:49 am and is filed under
You can follow any responses to this entry through the [Comments \(RSS\)](#) feed. Both
comments and pings are currently closed.